

PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA TRÍ ẤN KINH

QUYỂN 3

Bấy giờ, trong hội, tất cả Bồ-tát, đông đến số Khắc-già sa na-dữu-đa, nghe Phật Như Lai nói Tam-ma-địa ấy liền lìa được các chướng ngại, tâm được giải thoát. Đối với pháp Đà-la-ni bí mật sâu xa, tùy ý ngộ nhập, nhận định rõ ràng, quyết định giữ gìn. Lại có sáu mươi tám na-dữu-đa Bồ-tát, ở trăm ngàn kiếp đã tu tập thiền định giải thoát, lìa các vọng tưởng sinh tử sợ hãi, thường thích huân tu thắng hạnh vi diệu, nghe pháp Tam-ma-địa tối thắng này, trong lòng cảm thấy hơn hở. Đối với Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đạt được không thoái chuyển, chứng được âm thanh Đà-la-ni, đạt được biện tài vô ngại giải.

Lại có sáu mươi ức các trời, người, nghe Phật nói pháp môn Trí ấn, vui mừng vô lượng, cung kính ca ngợi, lễ bái cúng dường và đối với Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, tâm sinh ưa thích; đối với thắng pháp sâu xa Tam-ma-địa, không có nghi hoặc đều sinh tâm tin hiểu; đối với tâm Bồ-đề, vững chắc không xả bỏ. Đối với môn Trí ấn, thì dũng mãnh tinh tấn. Do sức đại nguyện, vốn tu các căn lành nên căn tánh thành thực, liền được trụ ở địa vị không thoái chuyển; tin và lãnh nhận hạnh nguyện mà Như Lai đã thực hành, tâm ý quyết định, không có sự thoái thất.

Lúc ấy, Đức Thế Tôn biết được nhân duyên căn lành của các Bồ-tát ấy đã thành thực và muốn thọ ký cho họ. Phật bảo các Bồ-tát:

–Lành thay, lành thay! Từ nay, trải qua ba mươi ức kiếp về sau, các người đều ở cõi nước của chư Phật, tu tập đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật, đạt được hạnh nguyện tối thắng khó thực hành, tất cả đều có khả năng thành tựu tròn đầy, các tập khí đều dứt sạch, đạt đại Bồ-đề, sẽ thành Phật và đồng một hiệu là Vô Úy Như Lai.

Đức Phật lại bảo chúng trời, người:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Này các Thiện nam! Chúng trời, người các vị, trong quá khứ đã ở chỗ vô lượng các Đức Phật, trồng các căn lành, thích tu Đại thừa. Hôm nay, ở trong hội này, được nghe pháp sâu xa nhiệm mầu, ít có như thế, hãy vui vẻ mà lãnh nhận gìn giữ. Này các Thiện nam! Các vị từ nay trải qua ức ngàn kiếp sẽ cùng được thành Phật và đồng là Trí Ấn Như Lai.

Khi Đức Phật thọ ký cho các vị Bồ-tát và chúng trời, người, về sau sẽ thành Phật xong, Phật nhìn khắp chúng hội, dùng âm thanh diệu dàng, nói với Đồng chân Bồ-tát Diệu Cát Tường:

–Ta xem những Bồ-tát, trời, người ở trong hội này, tuy họ ở nơi Bồ-đề tối thượng, phát tâm dũng mãnh, vững chắc không thoái lui; nhưng vào đời mạt pháp, tà kiến, họ chưa đủ khả năng ở trong đạo, để tạo dựng nên chánh pháp. Chỉ có mình ông, ở đời ác năm trước, trong tam thiên thế giới là làm lợi ích an vui cho tất cả chúng sinh, tìm cách giữ gìn, phân biệt giảng nói, khiến cho lưu truyền rộng rãi khắp cả mọi nơi, khiến cho chúng sinh là được những giả dối; những đắm say tình ái, không bị danh dự trói buộc.

Bấy giờ, Đồng chân Bồ-tát Diệu Cát Tường, từ tòa ngời, đứng dậy, nghiêm trang, sửa sang y phục, quỳ gối phải sát đất, chắp tay đánh lễ Thế Tôn, đem những thứ hoa cúng dường, chiêm ngưỡng khen ngợi, được chưa từng có, rồi bạch Phật:

–May thay! Bạch Thế Tôn! Như con xem xét thấy tất cả các pháp, đều không thể nắm bắt mà nguyện của con thì thích giữ gìn Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề và tâm nguyện ưa thích ấy cũng không thể nắm giữ.

Bạch Thế Tôn! Đạo Bồ-đề này, tánh là phân biệt, chẳng phải ở trong, ngoài, chặng giữa; không thấy, không nghe, không giữ, không bỏ, hoàn toàn vắng lặng, không thể tìm tướng, là mọi hý luận.

Lúc ấy, trong hội lại có ba trăm câu-chi Bồ-tát, từ chỗ ngời, đứng dậy, đánh lễ sát đất, cung kính ca ngợi, rồi bạch Phật:

–Chúng con cũng sẽ giữ gìn pháp Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, bí mật sâu xa, khó hiểu được của Đức Thế Tôn đã đạt được đó ở vô lượng a-tăng-kỳ na-dữu-đa câu-chi số kiếp. Nguyện ở đời vị lai, tìm cách vì người mà lãnh nhận gìn giữ, đọc tụng, trình bày

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

diệu nghĩa, ghi chép, cung kính cúng dường.

Khi tất cả Bồ-tát nói như thế xong, mỗi vị, đều cởi y đang mặc trên thân, để cúng dường Đức Phật. Phát nguyện xong, các vị lui sang ngồi một bên.

Lúc ấy, Đức Thế Tôn bảo Đại Bồ-tát Di-lặc:

–Ông có khả năng đầy đủ, có lòng Từ bi rộng lớn. Ở đời vị lai, nếu có những chúng sinh không ưa chánh pháp, thì ngay lúc ấy, ông hộ trì pháp này, để khiến cho những chúng sinh ấy, không sinh tà kiến.

Đại Bồ-tát Di-lặc ở trước Thế Tôn đánh lễ sát đất, rồi bạch Phật:

–Con nguyện ở đời ác năm trước, sẽ tìm cách giữ gìn Tam-ma-địa này, không để đứt mất, khiến cho các chúng sinh còn tà kiến tán loạn, dần dần ngộ nhập vào pháp mâu tối thượng của kinh điển Đại thừa.

Đức Thế Tôn lại bảo Bồ-tát Di-lặc:

–Hôm nay, ba trăm tám ngàn câu-chi Bồ-tát, ở trong hội này, đều an trụ pháp, tin hiểu thọ trì, tâm sinh nguyện thích, siêng năng tu học, thề không lui bỏ. Lại có Bồ-tát, tâm chưa vững vàng, nên đối với pháp này, không có khả năng lãnh thọ giữ gìn, cũng không yêu thích; ở đời vị lai, trong kiếp năm trước, sẽ không đủ khả năng hộ trì pháp Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác của Như Lai đã tu ở vô lượng a-tăng-kỳ na-dữu-đa câu-chi kiếp số. Ở trong pháp ấy, lại sinh tranh cãi cùng các phiền não, không thể đảm nhận, giữ gìn sự ưa thích tu học.

Bồ-tát Di-lặc lại bạch Phật:

–Tại sao là Bồ-tát mà không ưa thích thắng pháp tối thượng? Nếu có Bồ-tát, có ý muốn tu tập pháp hạnh như thế, thì phải phát bao nhiêu thứ tâm mới có thể thành tựu?

Đức Phật bảo Bồ-tát Di-lặc:

–Hãy lắng nghe, này Thiện nam! Do các Bồ-tát đều sinh ngã pháp, bị chướng ngại bởi ngu si ám độn. Tuy có trí tuệ mà không sáng suốt, nên đối với Bồ-đề, tâm không quyết định, mấy phen lui bỏ, phần nhiều không ưa thích. Nếu có Bồ-tát đối với Thắng Tam-ma-địa Trí ấn thượng thừa như thế, có ý muốn cho vững vàng,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mong cầu ưa thích chứng nhập thì đối với Bồ-đề phải phát bửu thứ tâm.

Những gì là bửu?

1. Như nhân địa thuở xưa của Phật Thế Tôn, thưa hỏi các bậc Thiện tri thức, không tiếc thân mạng, chỉ vì cầu Phật đạo nên phát tâm Bồ-đề.

2. Đối với tất cả thắng pháp nhiệm mầu, thì ưa thích tu học, chuyên tâm giữ gìn vì như vậy... nên phát tâm Bồ-đề.

3. Hiện tại, những hữu tình có nhiều thứ khổ, sớm tối lo buồn, không khi nào giải thoát, khởi tâm đại Bi muốn cứu vớt khắp; vì như vậy... nên phát tâm Bồ-đề.

4. Muốn làm lợi ích cho tất cả chúng sinh, không có ý tưởng oán hay thân, tất cả đều được vui vẻ, giải thoát, tự tại; vì như thế... nên phát tâm Bồ-đề.

5. Đối với khắp tất cả chúng sinh... vui vẻ bố thí, tìm cách nhiếp thọ, khiến cho họ lìa sợ hãi, đối với pháp Như Lai, không sinh khiếp nhược; vì như vậy... nên phát tâm Bồ-đề.

6. Thấy các Bồ-tát phát tâm Bồ-đề mà sinh ưa thích, gần gũi, tu học, cùng các Bồ-tát phát tâm Bồ-đề.

7. Vì nghe thân tướng của Như Lai cao đẹp đặc biệt, công đức tròn đầy, thanh tịnh bậc nhất, vì cầu Thánh quả vô cấu xuất thế; nên phát tâm Bồ-đề.

Này Thiện nam! Như vậy Bồ-tát phát bửu thứ tâm mầu nhiệm tối thắng này, có thể dần dần thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, không xả bỏ chúng sinh, giữ gìn chánh pháp. Đó là bửu thứ phát tâm Bồ-đề.

Này Thiện nam! Nếu các Bồ-tát, khéo có thể tu tập bốn Vô lượng tâm, học tập kho tàng pháp sâu xa của Như Lai, lại có thể thành tựu năm thứ thắng pháp. Các Bồ-tát đầy đủ thắng pháp ấy, gọi là không thoái chuyển.

Bồ-tát Di-lặc, lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Năm pháp nào được không thoái chuyển?

Đức Phật đáp:

–Này Thiện nam! Năm pháp ấy là:

1. Đối với các chúng sinh, khởi tâm bình đẳng; đối với quyền

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thuộc của mình không sinh thân thiết; đối với các hữu tình khác cũng không chán bỏ.

2. Thấy các hữu tình được lợi dưỡng thì thật lòng vui vẻ; khéo léo khen ngợi, không sinh tâm ganh ghét buồn phiền.

3. Đối với thắng pháp mâu nhiệm của Phật Như Lai, thì có ý mong muốn lắng nghe và muốn được trình bày. Vì muốn hộ trì tạng pháp như thế, nên không tiếc thân mạng, lưu truyền rộng khắp, liên tục không dứt.

4. Có được của cải riêng tư, hay những thứ tài sản quý báu, không có lòng bõn sẻn đều đem ban phát cho tất cả hữu tình, đem cả thức ăn uống, thuốc thang tốt nhất bình đẳng giúp khắp, khiến họ đều đầy đủ.

5. Đối với pháp công đức thù thắng tối thượng, trí tuệ rộng lớn, tổng trì bí mật của các Như Lai thì vui vẻ, ưa thích, siêng năng tu học.

Đó là năm thứ thắng pháp của Bồ-tát, đối với thắng pháp ấy phải có sự quyết định mong cầu, tâm không thoái lui.

Đức Phật bảo Đại Bồ-tát Di-lặc:

–Lại có năm pháp mà tánh của chúng cứng rắn, hay ngăn cản Bồ-đề, không thể giải thoát. Năm pháp đó là:

1. Đối với pháp ba thừa, không đủ khả năng hiểu rõ.
2. Tham cầu lợi dưỡng mà không nhằm chán.
3. Thường ôm lòng bõn sẻn, tiếc nuối, không hề biết ban ân.
4. Dua nịnh, không thật, không khi nào dừng dứt.
5. Miệng chỉ nói không mà không rõ các tướng.

–Này Bồ-tát Di-lặc! Đó là năm pháp, làm cho thói quen cứng rắn, ngăn che Bồ-đề không thể thành tựu quả Thánh vô thượng.

Lại có năm pháp, nếu các Bồ-tát có đầy đủ thì đối với thắng pháp Như Lai đã nói sẽ có khả năng khai bày, dẫn dắt, giảng nói vững vàng, tu tập, nhập vào địa vị Thánh tánh. Bồ-tát như thế gọi là không thoái chuyển.

Những gì là năm pháp?

1. Vô ngã, xa lìa sự trói buộc của tướng, không chấp vào mình và người.

2. Vô pháp, xa lìa sự trói buộc, sự dính mắc vào thế tục và

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thắng nghĩa, giữ gìn tự tánh.

3. Tánh trí và tướng trí bình đẳng không hai, không có thương ghét, vắng lặng, sáng suốt.

4. Không chấp vào Bồ-đề và chúng sinh, không ngu muội về sự tuân tự theo thứ lớp của nhân quả tốt xấu.

5. Biết rõ tướng sai khác về sắc thân công đức, thần thông, biến hóa, thành đạo, nhập diệt của Như Lai.

–Này Thiện nam! Biết rõ đầy đủ năm pháp như vậy gọi là không thoái chuyển, có khả năng thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lúc ấy, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Loài chúng sinh vô trí
Vọng nói pháp phi pháp
Luận bàn chuyện thế tục
Tìm kiếm việc tốt xấu.
Tự nghiệp thân, miệng, ý
Mà không thể giữ gìn
Người chuyên ý tu tập
Ưu thích sự yên lặng.
Hành trì giới, nhẫn nhục
Nói năng thường dịu dàng
Hay giữ gìn Bồ-đề
Như tê giác sống riêng.
Lìa bỏ nơi ồn ào
Thích sống nơi vắng vẻ
Như hươu ở rừng sâu
Không có những sợ hãi.
Hành giả tu như thế
Như gió thoảng bay qua
Vì giữ gìn pháp mẫu
Có thể bỏ thân mạng.
Tâm kia không chỗ muốn
Động tĩnh và hành sử
Đều làm cho lợi ích
Trí tuệ luôn sáng suốt.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không ngu tướng các cảnh
Đời ác năm trước sau
Các hữu tình không tin
Không thể thọ pháp này.
Gặp việc sinh nghi hoặc
Không biết rõ được gì
Lừa dối hành tà hạnh
Tâm cuồng loạn, điên đảo.
Người ngu si như thế
Với pháp Bồ-đề này
Sẽ không thể giữ gìn
Cũng không ưa tu tập.
Ta nhớ thưở quá khứ
Ở chỗ Phật Đăng Minh
Nghe Tam-ma-địa này
Và phát tâm tu tập.
Lại hơn cả trăm ngàn
Câu-chi kiếp số trước
Cũng có Phật xuất thế
Hiệu gọi là Kế Tràng
Vì vô lượng chúng sinh
Nói Tam-ma-địa này.
Nói pháp, hội thứ nhất
Có đến tám mươi ức
Na-dữu-đa Bồ-tát
Tâm đạt không thoái chuyển.
Số chúng, hội thứ hai
Bảy mươi na-dữu-đa
Nói pháp, hội thứ ba
Lại có bảy mươi ba
Na-dữu-đa Bồ-tát
Đều trụ địa không thoái.
Phật ấy thọ dài lâu
Nơi thân phóng ánh sáng
Rộng sáu mươi do-tuần*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại có Tỳ-kheo tăng
Chín trăm ngàn câu-chi
Xa lìa khổ trói buộc
Đều đắc A-la-hán.
Khi ấy có Luân-vương
Tên gọi là Phước thượng
Thống lĩnh Diêm-phù-đề
Vùng đất vua cai quản
Bảy trăm ngàn do-tuần
Làm vua bốn thiên hạ
Phi tần và thể nữ
Số ấy sáu câu-chi
Và có ngàn vương tử
Các tướng đều đầy đủ
Cõi ấy tên Quang tuệ
Nhân dân đều an lạc
Có tám trăm câu-chi
Thành và vườn Lộc uyển
Nhiều hoa trái tốt nhất
Mọi thứ đều tốt đẹp
Ma-ni báu trang nghiêm
Như quang cảnh các trời.
Một hôm, Chuyển luân vương
Trong giấc ngủ, mộng thấy
Có Đức Phật xuất thế
Phật hiệu là Kế Tràng.
Trong mộng vừa thức giấc
Tìm vị tướng lãnh binh
Quan quân và nhân dân
Trăm sáu mươi câu-chi
Đều đi đến chỗ Phật
Để nghe Tam-ma-địa.
Lúc vua nghe kinh ấy
Pháp sâu xa chân thật
Tâm rất là vui mừng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Liên đem cả cõi nước
Dâng hết cho Đức Phật
Để làm vật cúng dường.
Khắp tất cả cõi nước
Dùng chiên-đàn thượng diệu
Xây dựng các tinh xá
Vườn cây đều đầy đủ
Vàng bạc các châu báu
Nhiều thứ để trang trí.
Cúng dường Phật như thế
Trải qua tám vạn năm
An trụ trong Phật pháp
Hay xa lìa việc ác
Với tình và chẳng tình
Thường khởi tu thắng thiện
Xả bỏ những yêu thích
Tận đáy lòng không dục
Chỉ dùng lời chân thật
Hóa, lợi ích quyến thuộc.
Cho đến một hôm nọ
Thiết lễ để cúng dường
Số ấy không ngần mé
Cúng dường Phật như vậy
Vì cầu Tam-ma-địa
Được gọi sinh nhà Phật
Là chân thật hơn hết
Pháp sâu xa nhiệm mầu
Chẳng trụ tướng năng cầu
Chẳng vọng chỗ tâm được
Là Tam-ma-địa này
Tên Như Lai Trí-án.
Lúc vua nghe pháp này
Bỏ nước mà xuất gia
Trải qua tám vạn năm
Luôn tu Tam-ma-địa*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sớm tối, ngày qua ngày
Chưa từng có lười biếng.
Suốt trong thời gian ấy
Phật nói pháp khai ngộ
Kế Tràng Như Lai đó
Sau vào Bát-niết-bàn
Vua cho xây dựng tháp
Sáu mươi bốn câu-chi
Mỗi một tháp báu ấy
Có năm trăm tầng mái
Dùng bảy báu trang nghiêm
Và nhiều thứ kỹ nhạc
Đốt trăm ngàn hương đèn
Ánh sáng soi rực rỡ
Đủ những thứ cúng dường
Trang nghiêm đầy đủ khắp
Tính tổng cộng số ấy
Bảy vạn ba ngàn năm.
Lại vì các chúng sinh
Nói Tam-ma-địa này
Pháp thù thắng vô tướng
Tâm kia không chỗ trụ.
Nếu vì người cung kính
Người cúng dường ca ngợi
Tâm không sinh vui mừng
Xa lìa các tướng có
Và dùng các chú thuật
Thường hộ trì chánh pháp
Trải tám ngàn câu-chi
Bảy mươi na-dữu-đa
An trụ pháp Như Lai
Vắng lặng thường sướng vui
Với tất cả nơi học
Hoàn toàn đều đầy đủ
Thành tựu pháp Bồ-đề.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ba nghiệp đều thanh tịnh
Với pháp đã thọ học
Buộc tâm không gián đoạn
Đối với pháp chưa học
Gắng siêng năng tu tập
Dùng sức đại trí tuệ
Và thắng giải ấn trì
Tư duy thường ghi nhớ
Không có điều quên mất
Xa lìa các hý luận
Cho đến các tướng khác
Chẳng bằng trong đời ác
Đối hành hạnh Bồ-đề
Tuy giáo hóa hữu tình
Tham cầu ở danh dự
Vì lợi dưỡng nói pháp
An trú những tướng “có”
Nói tất cả đều không
Thật chẳng rõ tánh “không”
Đó gọi là dính mắc.
Tâm ngộ khác với lời
Mạn tà không thanh tịnh
Và thực hành phi pháp
Miệng chỉ giỏi nói “không”
Tâm bị tướng trói buộc
Nếu tu hành như thế
Hoàn toàn không được gì.
Luân vương Phước Thượng ấy
Tức Phật Vô Lượng Thọ
Nay ở cõi An lạc
Ngàn vương tử thuở ấy
Ở trong hiền kiếp này
Là ngàn Phật Thế Tôn
Có trong đại hội này.
Trước ta nghe pháp ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Xuất gia cùng thời vua
Làm một vị Tỳ-kheo
Nhớ lại thuở xa xưa
Câu-chi na-dữu-đa
Tất cả trong Phật pháp
Xuất gia nghe chánh pháp
Nghe, đều hay hiểu rõ
Do vậy vô lượng kiếp
Thực hành mọi phương tiện
Với các pháp cúng dường
Không đắm tướng Bồ-đề
An trụ trong chân thật
Được gặp Phật Đăng Minh
Phước trí đều như nhau
Ngài thọ ký cho ta
Đời vị lai thành Phật
Hiệu là Thích-ca Văn.*

